

защо и онъ не хорашува нѣщо ; опвѣща : За
шова, защото много пѣши се каяхъ когдато
хорашувахъ, но никогда, когдато молчахъ.

Истинното пріятелство.

Евдамидъ, жишель Града Коринша, имаше
два Пріятели, единъ се выкаше Ареша а
други Хариксенъ. И разболѣвшисе до смер-
ши, зарадъ да нареди Майкаша си и една
дщерка гдѣшо имаше, и ги оставяше въ
горчайшено сиромашство, призва двата си
пріятели, и имъ даде едно достопамятно
завѣщаніе, съ което предаваше майкаша си
на Ареша да я храни, и въ старости да я
гледа и упокои. А на Хариксена зарачуваше
да пріемне дщеркаша му, да я ожени, и да
ей даде шаково приданіе (миразъ) колкошо
му блде възможно. И въ случай ако единья
опъ нихъ умре, шо дава на другото шова
право за да спори споредъ завѣщаніето му.
Ти и двата пріятели показахасе шолко бла-
городни, колкошо се шой надѣяше, и колко-
шо бы и шой самъ зарадъ нихъ спорилъ, за-
що Ареша прія абіе майкаша му, а Хариксенъ
ожени дщеркаша му наедно со свояша си въ